ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ

<u>দেৱানী আপীল নং ৫২১০–৫২১৬/২০০২</u>

চি.কে. গংগাধৰণ আৰু অন্যান্য_____ আপীলকাৰী

বনাম

আয়কৰ আয়ুক্ত, কোচিন______ উত্তৰদাতা

<u>ৰায়</u>

<u>ন্যায়াধীশ ড. অৰিজিত পাছায়াত</u>

১)১৩.০৩.২০০৮ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা, এই প্ৰসংগ বৃহৎ বিচাৰপীঠলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল আৰু যেনেকৈ এই গোচৰবোৰ আমাৰ সন্মুখত আছে। প্ৰসংগৰ ক্ৰম, অন্যান্য বিষয়ৰ সৈতে, নিম্নলিখিত ধৰণৰ:

ওপৰোক্ত স্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, আমাৰ মতে বিষয়টো বৃহত্তৰ বিচাৰপীঠৰ বিবেচনাৰ প্ৰয়োজন যিমানখিনিলৈকে বিপৰীত সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি ৰাজহক নিজকে ৰক্ষা

কৰাত বাধা দিব পাৰি নেকি।

আমি স্পষ্ট কৰি দিছো যে ভাৰত চৰকাৰ বনাম কৌমুদিনী নাৰায়ণ দালাল (২০০১)১০ এছচিচি ২৩১, চিআইটি বনাম নৰেন্দ্র দোশী (২০০৪) ২ এছচিচি ৮০১ আৰু চিআইটি বনাম শিৱসাগৰ ইষ্টেট (২০০৪) ৯ এছচিচি ৪২০, গোচৰত এই ন্যায়ালয়ে গ্ৰহণ কৰা দৃষ্টিভংগীৰ শুদ্ধতা সম্পৰ্কে আমি সন্দেহ কৰা নাই, যদি ৰাজহৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা আইনৰ শুদ্ধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা নাই আৰু এজন মূল্যায়নকাৰীৰ ক্ষেত্ৰত যদি ইয়াক গ্ৰহণ কৰা হয়, তেনেহ'লে আন মূল্যায়নকাৰীৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ শুদ্ধতাক উপযুক্ত কাৰণ অবিহনে প্ৰত্যাহ্বান জনোৱাটো গ্ৰহণযোগ্য নহয় । পঞ্জীয়কক উপযুক্ত আদেশৰ বাবে ভাৰতৰ মাননীয় মুখ্য ন্যায়াধীশৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।"

২) এই প্ৰসংগৰ ক্ষেত্ৰত বিবেচনা কৰিবলগীয়া কথাটো হল যে বিপৰীত সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি ৰাজহক নিজকে ৰক্ষা কৰাত বাধা দিব পাৰি নেকি । মন কৰিব লগীয়া যে বিভিন্ন উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সন্দৰ্ভত বিভিন্ন মতামত দিছে। কিছুমান আদালতে মূল্যায়নকাৰীৰ সপক্ষে সিদ্ধান্ত লৈছে আনহাতে অন্যান্য কিছুমান উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰাজহৰ সপক্ষে সিদ্ধান্ত লৈছে।

৩) বিষয়টো বিবেচনা কৰাৰ বাবে এই আদালতৰ কেইটামান সিদ্ধান্ত লক্ষ্য কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে ।

৪) ভাৰত সঞ্চাৰ নিগম লিমিটেড আৰু অন্যান্য বনাম ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য, (২০০৬(৩) এছচিচি ১),ত নিম্নলিখিত ধৰণে উল্লেখ কৰা হৈছিল:

> “২০. উদ্ধৃত সিদ্ধান্তবোৰে ধৰি লৈছে যে বিভিন্ন মূল্যায়ন বছৰৰ বাবে কৰ সম্পৰ্কীয় বিষয়ত ৰেচ জুডিকাটা প্ৰযোজ্য নহয় কিয়নো আদালতত ৰেচ জুডিকাটা একেটা গোচৰৰ একে বিষয়সমূহ গ্ৰহণ কৰাত বাধা দিবলৈহে প্ৰযোজ্য, যদিও প্ৰতিটো মূল্যায়ন বৰ্ষৰ বাবে গোচৰৰ কাৰণবোৰ পৃথক হয়। ন্যায়ালয়ে সাধাৰণতে আইনৰ পূৰ্বৰ ঘোষণা বা তথ্যৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিব যদিহে কোনো নতুন ভিত্তি বা বাস্তৱিক অৱস্থাৰ বস্তুগত পৰিৱৰ্তন নহয় । আদালতে এটা মূল্যায়ন বৰ্ষত সিদ্ধান্তত প্ৰকাশ কৰা মতামতৰ পক্ষক পৰৱৰ্তী বছৰত একেটা মতামতৰ বাবে ৰখাৰ কাৰণটো ৰেচ জুডিকেটাৰ কোনো নীতিৰ বাবে নহয় বৰঞ্চ দৃষ্টান্তৰ তত্ব বা আগৰ ঘোষণাৰ দৃষ্টান্তমূলক মূল্যৰ বাবেহে হয়। য'ত পৰৱৰ্তী মূল্যাঙ্কন বৰ্ষত তথ্য আৰু আইন একে হয়, তেনে

ক্ষেত্রত অৰ্ধ ন্যায়িক বা ন্যায়িক ব্যৱস্থাক সাধাৰণতে বেলেগ দৃষ্টিভংগী ল'বলৈ অনুমতি দিব নোৱাৰি। এই আদেশ কেৱল পূৰ্বৰ সিদ্ধান্ত বা য 'ত পূৰ্বৰ সিদ্ধান্ত যন্ত্ৰৰ অভাৱৰ বাবে হয় তাত পৃথক কৰাৰ বাটহে ।অৱশ্যে, এই পথসমূহৰ যিকোনো এটাৰ সুবিধা লোৱাৰ সম্ভাৱনাত ব্যৰ্থ হ 'লে, এইবোৰ কেৱল এটা সমন্বয়ৰ বিচাৰপীঠত ৰৈ যায় , প্ৰকাশ কৰা দৃষ্টিভংগীৰ সৈতে পৃথক হ'ব পাৰে আৰু বিষয়টো উচ্চ ক্ষমতা সম্পন্ন বিচাৰপীঠলৈ বা কিছুমান ক্ষেত্রত উচ্চতৰ অধিকাৰক্ষেত্রৰ বিচাৰপীঠলৈ ও প্ৰেৰণ কৰিব পাৰে।

২২) হুৰা বনাম হুৰা (২০০২ (৪) এছচিচি ৩৮৮)ত উল্লেখ কৰা অদ্ভুত পৰিস্থিতিত পুনৰীক্ষণৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা বা পুনৰ আহ্বানৰ বাবে কৰা আবেদন বা ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত একেটা গোচৰতে সিদ্ধান্ত বাতিল কৰিব পাৰি। আমি কোৱাৰ দৰে কোনো সিদ্ধান্ত নাকচ কৰাটো পৰৱৰ্তী গোচৰত ঘটে য’ত সিদ্ধান্তৰ অগ্ৰাধিকাৰ মূল্যক লৈ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰা হয়।কোনেও বিতৰ্ক কৰিব নোৱাৰে যে আমাৰ ন্যায়িক ব্যৱস্থাত উচ্চ ন্যায়িক অধিকাৰ ক্ষেত্ৰ বা শক্তিৰ আদালতে নিম্ন আদালতৰ বিচাৰপীঠৰ সিদ্ধান্তক অগ্ৰাহ্য কৰিব পাৰে ।এই প্ৰত্যাখ্যানে সেই গোচৰৰ পূৰ্বৰ গোচৰৰ পক্ষসমূহৰ ওপৰত সিদ্ধান্তৰ বাধ্যতামূলক প্ৰকৃতিক

বিচলিত কৰিবলৈ কাম নকৰিব, যাৰ বাবে ৰেচ জুডিকেটা (ইতিমধ্যে সিদ্ধান্ত লোৱা বিষয়) নীতি চলি থাকিব। কিন্তু পৰৱৰ্তী বছৰৰ সৈতে সম্পৰ্কিত কৰ গোচৰবোৰত আগৰ বছৰৰ দৰে যদি একে বিষয় জড়িত হৈ থাকে তেতিয়া আদালতে পৃথক মতামত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে যদিহে গোচৰটো পৃথক কৰিব পৰা যায়। উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ বনাম ভাৰত চৰকাৰ (২০০৩(৩)এচ চি চি ২৩৯)গোচৰটো ১৯৮৮ চনৰ সৈতে জড়িত।স্বীকাৰ্য যে বৰ্তমানৰ বিবাদটো পৰৱৰ্তী সময়ৰ সৈতে জড়িত। ইয়াত এটা সমন্বয় বিচাৰপীঠে বিষয়টো বৃহত্তৰ বিচাৰপীঠলৈ প্ৰেৰণ কৰিছে।

এই বিচাৰপীঠখন উচ্চ শক্তিৰ হোৱাৰ বাবে, আমি ঘোষণা কৰিব পাৰোঁ যে পূৰ্বৰ সিদ্ধান্তই আইনক প্ৰতিনিধিত্ব নকৰে। উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰে উল্লেখ কৰা কোনো সিদ্ধান্তই এই প্ৰস্তাৱৰ বাবে কৰ্তৃপক্ষ নহয় যে আমি এই গোচৰৰ পৰিস্থিতিত এনে কৰিব নোৱাৰো। সেয়েহে উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰৰ এই প্ৰাৰম্ভিক আপত্তি নাকচ কৰা হৈছে।"

৫) <u>মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ</u> বনাম <u>দিগম্বৰ</u> (১৯৯৫ (৪) এছচিচি ৬৮৩),গোচৰত আদালতে এই স্থিতি নিম্নলিখিত ধৰণে আলোকপাত

কৰিছিল:

"১৬. উক্ত আপীল ত আপীলকাৰী বা অনুৰূপ বিষয়ত দাখিল কৰা অন্যান্য বিশেষ অনুমতি আবেদন (S.L.P)সমূহত উত্থাপন কৰা আপত্তিৰ আপীলৰ গোচৰৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত আপত্তিৰ আমি প্ৰশংসা কৰিবলৈ অক্ষম। কেতিয়াবা, ৰাজ্যৰ হৈ কোৱাৰ দৰে, ৰাজ্য চৰকাৰে লেখ আৱেদনত প্ৰদান কৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ কিছুমান ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে আপীল দাখিল কৰিবলৈ বাছনি নকৰিব পাৰে যেতিয়া সেইবোৰ বিপথগামী গোচৰ হিচাপে গণ্য কৰা হয় আৰু এনে ক্ষেত্ৰত সংবিধানৰ ১৩৬ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত এই আদালতৰ বিবেচনাধীন অধিকাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰয়োগ কৰাটো উচিত নহব। আনহাতে, কেতিয়াবা সংশ্লিষ্ট বিষয়াসকলৰ অনুচিত পৰামৰ্শ বা গাফিলতি বা অনুচিত আচৰণৰ বাবে কিছুমান বিষয়ত এই আদালতৰ সন্মুখত ৰাজ্য চৰকাৰে আপীল দাখিল নকৰাটোও সম্ভৱ হব পাৰে। ইয়াৰ উপৰিও এইটোও সম্ভৱ যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্যৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা বিশেষ অনুমতি আবেদন (S.L.Ps) সমূহ সংবিধানৰ ১৩৬ নং অনুচ্ছেদ ৰ অধীনত ইয়াৰ বিচক্ষণ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰিও এই আদালতে এনে S.L.Ps গ্ৰহণ নকৰিব পাৰে যদিহে সেইবোৰক ব্যক্তিগত গোচৰ হিচাপে গণ্য কৰা হয় বা সেইবোৰক ৰাজ্যৰ

স্বাৰ্থত বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলাব পৰা গোচৰ হিচাবে বিবেচনা কৰা নহয়। সেয়েহে, একে ধৰণৰ কিছুমান বিষয়ত ৰাজ্যৰ দ্বাৰা আপীল দাখিল নকৰা বা আদালতে আন কিছুমান অনুৰূপ বিষয়ত কিছুমান বিশেষ অনুমতি আবেদন (S.L.Ps)আৰাম্ভণিতে প্ৰত্যাখ্যান কৰাটো আৱশ্যক। আমাৰ দৃষ্টিত,ৰাজ্যৰ হৈ এনে ধৰণৰ বিশেষ অনুমতি আবেদন সমূহ (S.L.Ps)দাখিল কৰাত বাধা নাথাকিব যেতিয়া সেই আবেদনসমূহ ৰাজ্যৰ স্বাৰ্থ বা জনস্বাৰ্থক গুৰুতৰভাৱে বিপন্ন কৰাৰ সম্ভাৱনাৰ লগত জড়িত হৈ থাকে।"

৬) পশ্চিমবংগ চৰকাৰ বনাম তৰুণ কে ৰয় আৰু অন্যান্য (২০০৪ (১) এছচিচি ৩৪৭) ৰায়ৰ সন্দৰ্ভত দিগম্বৰ গোচৰ আৰু বিহাৰ চৰকাৰ আৰু আন বনাম ৰামদেও যাদৱ আৰু অন্যান্য (১৯৯৬ (৩) এছচিচি ৪৯৩)ত নিম্নলিখিত ধৰণে উল্লেখ কৰা হৈছিল:

"২৮। ওপৰোক্ত পৰিস্থিতিত, কলিকতা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে আপীলকাৰীৰ বিবাদসমূহ যোগ্যতাৰ ওপৰত বিবেচনা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাত স্পষ্টভাৱে ভুল কৰিছিল, বিশেষকৈ, যিহেতু বিভিন্ন শিক্ষাগত অৰ্হতাৰ ভিত্তিত দৰমহাৰ পৰিমাণৰ পাৰ্থক্য সম্পৰ্কে উত্থাপন কৰা প্ৰশ্নটো দেৱদাস

কুমাৰ (১৯৯১(১)এছচিচি ১৩৮)ৰ ৰায়ৰ দ্বাৰা সমাপ্ত হয়। যদি দেৱদাস কুমাৰ (সুপ্ৰা)ৰ ৰায় অনুসৰণ কৰিব লগা হয় আৰু এইটো প্ৰমাণ হয় যে সেইবোৰ দেৱদাস কুমাৰ গোচৰৰ সৈতে একেধৰণৰ অৱস্থাত আছে যাৰ অৰ্থ হ'ব যে তেওঁলোক ও অভিযান্ত্ৰিক বিভাগত ডিপ্লোমাধাৰী । তেওঁলোকে স্বীকাৰ কৰিছিল যে আপীলকাৰীসকলৰ বিবাদ নাকচ কৰিব নোৱাৰি। যিকোনো পৰিস্থিতিতেই আপীল দাখিল নকৰাটো কোনো বিষয়ক নিজৰ গুণগত মানৰ ওপৰত বিবেচনা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ ভিত্তি নহ'ব। (চাওক মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ বনাম দিগম্বৰ ১৯৯৫ (৪) এছচিচি ৬৮৩)।

২৯. বিহাৰ চৰকাৰ আৰু অন্যান্য বনাম ৰামদেও যাদৱ আৰু অন্যান্য (১৯৯৬ (৩) এছচিচি ৪৯৩) য'ত এই আদালতে দেৱদাস কুমাৰ গোচৰত লক্ষ্য কৰিছিল:

"আপীলকাৰীৰ বিজ্ঞ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰী বি.বি. সিঙে দাবী কৰিছিল যে যদিও উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পূৰ্বৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে আপীল দাখিল কৰা হোৱা নাই আৰু যিহেতু বিষয়টোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে দিয়া পূৰ্বৰ ৰায়দানৰ ব্যাখ্যাৰ সৈতে বৃহত্তৰ জনস্বাৰ্থ জড়িত আছে গতিকে বিষয়টো এই ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা

বিবেচনাৰ প্ৰয়োজন। আমি এই বিবাদত শক্তি বিচাৰি পাওঁ। একে পৰিস্থিতিত, মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ বনাম দিগম্বৰ, (১৯৯৫) ৪ এছচিচি ৬৩৩) আৰু পশ্চিম বংগ চৰকাৰ বনাম দেৱদাস কুমাৰ, (১৯৯১) এছ.চি.চি. ১৩৮),ত কৈছিল যে যদিও পূৰ্বৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে আপীল দাখিল কৰা হোৱা নাছিল, কিন্তু যেতিয়া ৰাজহুৱা স্বাৰ্থ আইনৰ ব্যাখ্যাৰ লগত জড়িত থাকে, তেতিয়া ন্যায়ালয়ও প্ৰশ্নৰ সন্মুখীন হব।"

৭) ৰামদেও গোচৰ সন্দৰ্ভত পশ্চিমবংগ চৰকাৰ বনাম দেৱদাস কুমাৰ (১৯৯১ Suppl. (১) এছচিচি ১৩৮), য'ত ইয়াক নিম্নলিখিত ধৰণে পেৰা ৫ ত উল্লেখ কৰা হৈছিল:

৭) ৰামদেৱৰ গোচৰত (উপৰোক্ত) পশ্চিমবংগ চৰকাৰ বনাম দেৱদাস কুমাৰ (১৯৯১ পৰিপূৰক (১) এছচিচি ১৩৮)ৰ উল্লেখ কৰা হৈছিল, য’ত ৫ নং পেৰাত ইয়াক তলত দিয়া ধৰণে পৰ্যবেক্ষণ কৰা হৈছিল:

"৫. ধাৰা ৩(২) আৰু (৩)ত সেই ব্যৱস্থাবোৰৰ অধীনত অন্তৰ্ভুক্ত কৰ্মচাৰী আৰু ধাৰা ৩(২)ৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা সাহায্যপ্ৰাপ্ত বিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত পাৰ্থক্য ৰখা হৈছে। ধাৰা ৩(৪) মতে পৰামৰ্শ পৰিচালনাৰ দায়িত্ব

গ্ৰহণ সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে, তেওঁলোক আইনখনৰ ৪ নং ধাৰাৰ অধীনত চৰকাৰী কৰ্মচাৰী নহয়। চৰকাৰে ধাৰা ৮-ৰ অধীনত ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰি এখন সমিতি গঠন কৰিছিল আৰু বিদ্যালয়সমূহ অধিগ্ৰহণ কৰাৰ সম্ভাৱনীয়তাৰ বিষয়ে অনুসন্ধান আৰু পৰামৰ্শ দিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। তেওঁলোকে দিয়া পৰামৰ্শ অনুসৰি, চৰকাৰে ১৯৮১চনৰ ১৩ জানুৱাৰী তাৰিখে সিদ্ধান্ত লৈছিল যে উত্তৰদাতাসকলক অধিগ্ৰহণ কৰা প্ৰতিষ্ঠানটোৰ কৰ্মচাৰী হিচাপে যথাযথভাৱে নিযুক্তি দিয়া হোৱা নাছিল। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে চৰকাৰক আইন উলংঘা কাম কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দি মেণ্ডামছ জাৰি কৰিব নোৱাৰে।"

৮) কেন্দ্ৰীয় আবকাৰী আয়ুক্ত, ৰায়পুৰ বনাম হীৰা চিমেন্ট (২০০৬(২) এছ চি চি ৪৩৯)ৰ ২৪ নং পেৰাত এই স্থিতি পুনৰ উল্লেখ কৰা হৈছিল।

৯) অন্ধ্ৰ প্ৰদেশ চৰকাৰৰ মুখ্য সচিব আৰু অন্য বনাম ভি.জে. কৰ্ণেলিয়াছ আৰু অন্যান্য (১৯৮১ (২) এছচিচি ৩৪৭)ত দেখা গৈছিল যে ব্যাখ্যাৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে সমতা প্ৰাসঙ্গিক কাৰক নহয়।

১০. এইটো মন কৰিবলগীয়া যে কৰম চাৰি বনাম ভাৰত চৰকাৰ

আৰু অন্যান্য (২০০০ (২৪৩) আই টি আৰ ১৪৩) আৰু ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য বনাম কৌমুদিনী নাৰায়ণ দালাল আৰু অন্য (২০০১ (২৪৯) আই টি আৰ)ত এই ন্যায়ালয়ে লক্ষ্য কৰিছিল যে ন্যায়সঙ্গত কাৰণ অবিহনে এটা গোচৰত ৰাজহ ৰ আপীল দাখিল নকৰাৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ সময়ত আন এটা গোচৰত আপীল দাখিল কৰিব নোৱাৰে। এই স্থিতি আয়কৰ আয়ুক্ত বনাম শিৱসাগৰ ইষ্টেট (২০০৪ (৯) এছচিচি ৪২০)ত ও উল্লেখ কৰা হৈছিল।

১১. উদ্ধিতি ক্রমে দেখা যায় যে বাৰ্জাৰ পেইন্টছ ইণ্ডিয়া লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, কেলুক্টা (২০০৪ (১২) এছ চি চি ৪২)ত কিছুমান পৰ্যবেক্ষণৰ বাবে একেখিনি বিষয় প্রয়োজনীয় আছিল। ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য বনাম কৌমুদিনী নাৰায়ণ দালাল আৰু আন (২০০১ (১০) এছচিচি ২৩১)ৰ বাখ্যা হিমালতা গাৰ্গিয়া বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত এ. পি. আৰু আন (২০০৩ (৯) এছ চি চি ৫১০) পেৰা ১৪-ত উল্লেখ কৰা হৈছে । উক্ত গোচৰটোত কোৱা হৈছে যে বিভিন্ন উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিভিন্ন মতামত লৈছে আৰু কিছুমান উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰাজহৰ পক্ষত আছে যাতে ৰাজহৰ আপীল কৰিব পাৰে। এই ন্যায়ালয়ে এই মত পোষণ কৰিছিল যে এটা ক্ষেত্রত আদেশৰ শুদ্ধতা প্রদান নকৰাকৈ, ৰাজহ বাছনি আৰু বাছনি কৰিব নোৱাৰা যুক্তিৰ ওপৰত আন এটা ক্ষেত্রত এনে কৰাটো সাধাৰণতে অনুমোদিত নহ'ব। ইয়াৰ উপৰিও আন এটা দিশ আছে যিটো হ’ল আইনৰ নিশ্চয়তা।

১২. যদি মূল্যায়নকাৰীয়ে স্থিতি লয় যে ৰাজহ বিষয়টোৰে এটা ক্ষেত্ৰত আপীলক অগ্ৰাধিকাৰ নিদিয়াত আৰু আন ক্ষেত্ৰত আপীল দাখিল কৰি বেয়া উদ্দেশ্যেৰে কাম কৰিছিল, তেতিয়া এইটো অনিয়ম হব। দৰাচলতে, ৰাজহৰ বাবে বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই সঠিকভাৱে দাবী কৰাৰ দৰে, কিছুমান ঘটনা থাকিব পাৰে য'ত সামান্য পৰিমাণৰ ৰাজহ জড়িত থকাৰ বাবে, কোনো আপীল দাখিল কৰা নহয়। য'ত অন্তৰ্ভুক্ত ৰাজহ এক নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণৰ তলত থাকে তেনে আবেদনক অগ্ৰাধিকাৰ নিদিবলৈ নীতিগত সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে। একেদৰে, য'ত সিদ্ধান্তৰ প্ৰভাৱ ৰাজহ নিৰপেক্ষ হয় তাত আপীলক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাথাকে।

১৩. প্ৰসংগটোৰ উত্তৰ দিওঁতে, আমি ধৰি লওঁ যে কেৱল কিছুমান ক্ষেত্ৰত ৰাজহৰ আপীল নকৰা বাবে এইটো নহয় যে ৰাজহৰ লগত জড়িত আন গোচৰ সমূহত ও আপীল কৰিব নোৱাৰিব। যিবোৰ গোচৰ জনস্বাৰ্থৰ হিতৰ লগত জড়িত হৈ থাকে বা যিবোৰ গোচৰত ন্যায়াধিকৰণ বা উষ্চ ন্যায়ালয়ে ভিন্ন মতামত প্ৰকাশ কৰে তেনেবোৰ গোচৰৰ ক্ষেত্ৰত আপীল কৰিব পৰা যায়।

১৪. আপীলৰ নিষ্পত্তিৰ বাবে বিষয়টো সংশ্লিষ্ট বিচাৰপীঠৰ সন্মুখত ৰখা হ'ব।

(ন্যায়াধীশ ড. অৰিজিত পাছায়াত)

(ন্যায়াধীশ পি. সথাশিবম)

(ন্যায়াধীশ আফতাব আলম)

নতুন দিল্লী,

জুলাই ২১, ২০০৮

Translated by- Adv. Bitabi Mahanta

Examined by- Pranab Jyoti Borah

Senior Grade Translator

Gauhati High Court